

Laan af 500 Rd. i en Eiendom, der har en Værdi af 2000 Rd., vil henvende sig til Oверformyndertiet og offentlige Stiftelse for at faae deres Capitaler tillaaens, da de ere de bedste at modtage, men han vil da ifølge 2det Stykke af § 12 ikke kunne opnaae det. Jeg for mit Bedkommende kan derfor ikke Andet end støtte Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 35.

Brinck-Seidelin: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Brinck-Seidelin: Jeg vil blot gjøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at naar en Laansøger kun behøver 500 Rd. og kan faae 1000 Rd. tillaaens til 4 pCt., saa gjør han jo en glimrende Forretning ved at modtage dem, thi han kan jo da atter udlaane de 500 Rd., som han ikke selv behøver, til 5 pCt.

N. Masmussen: Jeg skal dertil kun bemærke, at det vistnok kunde være en heldig Bet for Speculanter; de vilde vel endog let kunne tjene over 3 pCt. ved igjen at laane de 500 Rd. ud. I saa Henseende har det ærede Medlem fuldkommen Ret.

Ordføreren: Naar den høitærede Justitsminister for bemærkede, hvad der ogsaa er blevet udtalt fra anden Side, at der ganske vist vil blive et saa stort Begjær efter Laan af Umyndiges Midler, at Oверformyndertiet med største Væthed vil kunne erholde de Capitaler, som det har at udlaane, udsatte paa første Prioritet, da kan jeg være aldeles enig med ham heri; men netop derfor forekommer det mig, at man ogsaa kan være saa meget sikkrere paa, at Oверformyndertiet vil vrage enhver anden Prioritet, der bydes det, som ikke kan anses for fuldstændigt paalidelig. Men der kan dog ganske vist tilbydes en saadan anden Prioritet, at den maa siges at

være ligesaa sikker, ja, man kan vel endog sige endnu sikkrere end mangen første Prioritet, der bydes det, f. Ex. naar der paa første Prioritet kun indeftaaer en lidet betydende Sum, maa ssee en Sum, der er sat saaledes fast, f. Ex. et Legat eller deslige, at der ikke kan være Tale om, at Bedkommende vil kunne see sig befriet derfor, medens det Laan, der søges paa anden Prioritet, derhos heller aldeles ikke staaer i noget stort Forhold til Værdien. Det er derfor forekommet Udvalget, at det under alle Omstændigheder vilde være haardt og ikke ganske rigtigt aldeles at udelukke Andenprioritetslaan, og at man saa meget mindre bør gjøre det, som det ikke hidtil har været Princip, og som et saadant Princip heller ikke er antaget af Creditforeningerne. Et andet Spørgsmaal er derimod det, som blev opkastet af det 10de kongevalgte Medlem (Fischer), og som ogsaa har været under Oверveetelse i Udvalget, nemlig om man ikke med Hensyn til Udlaan paa anden Prioritet bør fastsætte en noget snevrere Begrændsning og altsaa bestemme, at der ikke skal kunne finde saadanne Udlaan Sted, medmindre de forenede Prioritetssummer tilsammen udgjøre en mindre Dvotadeel af Burderingssummen end Halvdelen. Som en saadan Dvotadeel har der i Udvalget været omtalt $\frac{2}{5}$; det har der været under Oверveetelse, om man ikke for Laan paa anden Prioritet skulde fastsætte en Begrændsning af $\frac{2}{5}$. Jeg skal i saa Henseende endnu som Oplysning meddele, at jeg senere har bragt i Erfaring, at skjøndt en lignende Bestemmelse ikke findes i Statutterne for nogen af Creditforeningerne, saa er der dog en af de private Creditforeninger, som udenfor sine Statuter har vedtaget den Grundfæstning, ikke paa anden Prioritet at udlaane noget større Beløb, end at det i Forening med Udlaanet paa første Prioritet udgjør $\frac{2}{5}$ af Burderingssummen. Dette var ikke Udvalget bekjendt, dengang det overveetede Sagen. Udvalget kom iøvrigt til det Resultat, at en saadan Indskrænkning ikke kunde anses for nødvendig, og at man i saa Henseende maatte kunne stole paa Laanbestyrrelserne, og det laader sig jo, som jeg allerede har bemærket,